

Sygn. akt I C 1184/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Sławomir Lewandowski

Ławnicy: -----

Protokolant starszy sekretarz sądowy Beata Szymańska

po rozpoznaniu w dniu 04 marca 2019 r. w Chełmnie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W.

przeciwko T. G.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 1184/17

UZASADNIENIE

Pełnomocnik powoda (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. w pozwie z dnia 20 lutego 2017 r. wniósł o zasądzenie od pozwanego T. G. na swoją rzecz kwoty 5743,80 zł. wraz z odsetkami od dnia 03 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty, oraz o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa i zwrotu kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. W uzasadnieniu żądania pozwu pełnomocnik powoda podniósł, iż strona powodowa jest przedsiębiorstwem energetycznym w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 10.04.1997 r. Prawo energetyczne, którego podstawową działalnością jest dystrybucja paliw gazowych za pomocą gazowej sieci dystrybucyjnej w celu dostarczania ich odbiorcom. Zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 18 ustawy Prawo energetyczne przez nielegalne pobieranie paliw lub energii rozumie się pobieranie paliw lub energii bez zawarcia umowy, z całkowitym lub częściowym pominięciem układu pomiarowo - rozliczeniowego lub poprzez ingerencję w ten układ mającą wpływ na zafałszowanie pomiarów dokonywanych przez układ pomiarowo - rozliczeniowy. Umowa na dostawę paliwa gazowego została rozwiązana przez sprzedawcę gazu, co oznacza, że strona pozwana pobierała paliwo gazowe bez zawartej umowy. Stwierdzone w wyniku kontroli nieprawidłowości zostały zakwalifikowane jako nielegalny pobór gazu w rozumieniu definicji zawartej w art. 3 pkt 18 ustawy Prawo energetyczne. W wyniku ujawnionego nielegalnego poboru gazu, strona pozwana została obciążona opłatą z tytułu nielegalnie pobranego paliwa, ustaloną na podstawie przepisu art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo energetyczne oraz wyliczoną na podstawie dokumentów, w oparciu o które powód wystawił notę obciążeniową nr (...) na kwotę: 5743,80 zł., w której termin zapłaty określono na 03 marca 2016 r. Wartość przedmiotu sporu stanowi sumę zaległych kwot wynikających z not od których powód dodatkowo dochodzi niniejszym pozwem, odsetek liczonych od dnia następnego po dacie płatności not do dnia zapłaty. Pomimo wezwania strony powodowej do dobrowolnego uiszczenia opłaty pismem z dnia 12.04.2016

strona pozwana nie uregulowała dobrowolnie należności i w tym stanie rzeczy wystąpienie z niniejszym powództwem stało się – według pełnomocnika powoda - konieczne i jest w pełni uzasadnione. (k. 2 – 3).

Pozwany T. G. na rozprawie w dniu 21 stycznia 2019 r. wniósł o oddalenie powództwa. (k. 49).

Sąd ustalił i zważył, co następuje.

(...) Sp. z o. o. i pozwanego T. G. łączyła umowa sprzedaży gazu z dnia 29 czerwca 2000 r., przewidująca dostarczanie gazu do budynku, mieszczącego się w C. przy ul. (...). Pozwany T. G. zamieszkiwał na tej nieruchomości do roku 2013 lub 2014, przeprowadzając się następnie do miejscowości Huta, gmina C., a następnie przeprowadził się do Niemiec, gdzie nadal mieszka. W domu znajdującym się przy ul. (...) w C. od wyprowadzenia się stamtąd pozwanego nikt nie zamieszkiwał. W dniu 13 stycznia 2015 r. (...) Sp. z o. o. rozwiązała w/w umowę sprzedaży gazu z dnia 29 czerwca 2000 r., a następnie w dniu 05 lutego 2016 r. zdjęty został na zlecenie powodowej Spółki gazomierz, znajdujący się w w/w budynku. Gazomierz ten został zdemontowany przez dwóch monterów i obecny był przy tym pozwany. Przy demontażu gazomierza stwierdzono, że zarówno stan obudowy licznika jak i stan plomby z cechą legalizacyjną nie nosiły śladów naruszenia. Pismem z dnia 18 lutego 2016 r. powodowa Spółka poinformowała pozwanego, że w wyniku rozwiązania umowy na dostawę gazu do lokalu mieszczącego się pod adresem ul. (...), C., przez (...) Sp. z o. o. wystąpiła różnica stanów gazomierzy na dzień rozwiązania umowy i dzień demontażu gazomierza, przy czym ilość gazu nie rozliczona w ramach umowy jest kwalifikowana jako nielegalny pobór gazu. Jako załącznik do tego pisma powodowa Spółka przesała na nazwisko pozwanego i adres: ul. (...), (...)-(...) C., notę księgową nr (...) z dnia 18 lutego 2016 r. na kwotę 5743,80 zł., w której – na podstawie protokołu Nr (...) spisanego w dniu 18 lutego 2016 r. - przyjęto, że podstawą naliczenia opłaty za nielegalny pobór gazu jest ilość paliwa gazowego (przeliczona na jednostki energii [kWh]), stanowiąca różnicę pomiędzy stanem gazomierza w dniu jego demontażu, czyli 15283 m³, a ilością oszacowaną na dzień rozwiązania umowy, czyli 13538 m³, oraz trzykrotność Ceny Referencyjnej Gazu, a więc (...),(...) x 3 = 5743,80 zł., i do zapłaty takiej kwoty - w terminie do dnia 03 marca 2016 r. - powodowa Spółka wezwała pozwanego.

(dowód: pismo powodowej Spółki z dnia 18 lutego 2016 r. – k. 15, protokół

Nr (...), spisany w dniu 18 lutego 2016 r.

– k. 16, nota księgową nr (...) z dnia 18 lutego 2016 r.

– k. 17, wyliczenie obciążenia – k. 18, protokół zamknięcia dopływu

gazu wraz z demontażem gazomierza z dnia 05 lutego 2016 r. – k. 19,

i 52, pismo (...) Sp. z o. o. z dnia 18 lutego 2015 r.

– k. 20, Taryfa Nr 3 dla usług dystrybucji paliw gazowych i usług

regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego – k. 23 – 26, przesłuchanie

pozwanego T. G. – k. 53)

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie złożonych przez strony niniejszego procesu do akt sprawy dokumentów takich jak: pismo powodowej Spółki z dnia 18 lutego 2016 r. (k. 15), protokół Nr (...), spisany w dniu 18 lutego 2016 r. (k. 16), nota księgową nr (...) z dnia 18 lutego 2016 r. (k. 17), wyliczenie obciążenia (k. 18), protokół zamknięcia dopływu gazu wraz z demontażem gazomierza z dnia 05 lutego 2016 r. (k. 19 i 52), pismo (...) Sp. z o. o. z dnia 18 lutego 2015 r. (k. 20), Taryfa Nr 3 dla usług dystrybucji paliw gazowych i usług regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego (k. 23 – 26), które Sąd uznał za wiarygodne, ponieważ ich wiarygodność nie była przez strony kwestionowana. Sąd dał również wiarę zeznaniom pozwanego T. G. (k. 53), albowiem są one logiczne, spójne i znajdują potwierdzenie w treści w/w dokumentów, uznanych przez Sąd za wiarygodne.

Należy w tym miejscu podkreślić, że fakt uznania przez Sąd wiarygodności w/w dokumentów nie jest równoznaczny z uznaniem przez Sąd, że dokumenty te dowodzą istnienia dochodzonej w niniejszej sprawie wierzytelności.

W ocenie Sądu – mając na uwadze ustalenia stanu faktycznego – należy stwierdzić, że powodowa Spółka wykazała wprawdzie ilość paliwa gazowego, która została pobrana przez pozwanego na jego nieruchomości, znajdującej się w C. przy ul. (...) pod nr 15, według stanu na dzień demontażu gazomierza, znajdującego się na tej nieruchomości, czyli według stanu na dzień 05 lutego 2016 r., nie wykazała jednak, jaki stan poboru paliwa gazowego na tej nieruchomości wskazywał licznik jego poboru, według stanu istniejącego w dniu rozwiązania umowy sprzedaży gazu z dnia 29 czerwca 2000 r., przewidującej dostarczanie gazu do budynku, mieszczącego się w C. przy ul. (...), czyli według stanu na dzień 13 stycznia 2015 r. W szczególności nie można uznać, że dowodami, z których wynika stan poboru paliwa gazowego na dzień 13 stycznia 2015 r. w budynku znajdującym się na nieruchomości, znajdującej się przy ul. (...) pod nr (...) w C., są takie dokumenty, jak: przesądowe wezwanie do zapłaty, sporządzone przez powodową Spółkę (k. 12), pismo z dnia 18 lutego 2016 r. sporządzone przez powodową Spółkę i skierowane do pozwanego (k. 15), protokół naliczenia opłaty Nr (...), spisany w dniu 18 lutego 2016 r. (k. 16), nota księgowa nr (...) z dnia 18 lutego 2016 r. (k. 17) czy wyliczenie obciążenia (k. 18), ponieważ wszystkie te dokumenty są wytworzone przez powodową Spółkę, a więc stroną postępowania dochodzącą zapłaty od pozwanego, i nie są dokumentami źródłowymi, a więc dokumentami bezpośrednio potwierdzającymi odczyt stanu gazomierza na dzień 13 stycznia 2015 r., czy nawet stan tego licznika zużycia gazu w okresie zbliżonym do tej daty. Nie wynika z nich również na jakiej ewentualnie innej podstawie niż bezpośredni odczyt gazomierza został ustalony stan zużycia paliwa gazowego na nieruchomości pozwanego znajdującej się w C. przy ul. (...) pod nr 15, według stanu na dzień 13 stycznia 2015 r. Bez wykazania zaś stanu zużycia paliwa gazowego, wskazywanego przez gazomierz na w/w nieruchomości, na dzień rozwiązania umowy sprzedaży gazu z dnia 29 czerwca 2000 r., przewidującej dostarczanie gazu do budynku, mieszczącego się w C. przy ul. (...), czyli według stanu na dzień 13 stycznia 2015 r., lub stanu zużycie tego paliwa według stanu istniejącego w jakimś późniejszym dniu, poprzedzającym jednak dzień 05 lutego 2016 r., a więc dzień demontażu gazomierza na tej przedmiotowej nieruchomości, nie można w ogóle mówić o zaistnieniu nielegalnego pobierania gazu na tej nieruchomości. Nie można bowiem wykluczyć, że stan zużycia paliwa gazowego wskazywany przez gazomierz na przedmiotowej nieruchomości w dniu demontażu na niej tego gazomierza istniał – w świetle zeznań pozwanego, mówiących, że w przedmiotowej nieruchomości w tym okresie nikt nie zamieszkiwał - już w dacie rozwiązania umowy sprzedaży gazu z dnia 29 czerwca 2000 r., przewidującej dostarczanie gazu do budynku, mieszczącego się w C. przy ul. (...). Nie można więc w ogóle żądać jakichkolwiek kwot z tytułu nielegalnego pobierania gazu, czy to obliczonych według wskazań rzeczywistych czy to według ryczałtowych ilości pobranego paliwa gazowego, obliczonych zgodnie z pkt 9 Taryfy Nr 3 dla usług dystrybucji paliw gazowych i usług regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego (k. 23 – 26).

Zgodnie z art. 6 k. c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W niniejszej sprawie, mając na uwadze wyżej przedstawione ustalenia i rozważania, należy stwierdzić, że powodowa Spółka nie udowodniła istnienia dochodzonego roszczenia, czego konsekwencją jest oddalenie powództwa.